

Dnia 23 kwietnia 1937 roku, Sejm II Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił, że **dzień 11 listopada** „jako rocznica odzyskania przez Naród Polski niepodległego bytu państwowego i jako dzień po wsze czasy związany z wielkim imieniem Józefa Piłsudskiego, zwycięskiego Wodza Naczelnego w walkach o wolność Ojczyzny – **jest uroczystym Świętem Niepodległości**

”. Po I wojnie światowej obozy polityczne reprezentujące różne wizje Polski, skupione wokół Józefa Piłsudskiego, Romana Dmowskiego, czy Ignacego Daszyńskiego, toczyły spory na łamach broszur i artykułów prasowych w sprawie wyznaczenia właściwej daty odzyskania niepodległości.

Jednak przyszłe Święto kształtowało już swój charakter w uroczystościach obchodzonych w kręgach wojskowych związanych z Legionami Polskimi. Na początku jako rocznica przekazania Józefowi Piłsudskiemu władzy wojskowej przez Radę Regencyjną właśnie 11 listopada 1918 roku i podpisania rozejmu w Compiègne, kończącego działania wojenne I wojny światowej. Natomiast od roku 1926, czyli od przewrotu majowego, już oficjalnie jako dzień wolny od pracy, a od 1932 również od zajęć szkolnych. W połączeniu z nabożeństwami w intencji ojczyzny, akademiami i uroczystymi paradami wojskowymi, stawało się istotnym elementem w pejzażu polskich rocznic narodowych i państwowych.

Jako symbol walki o niepodległość Polaków Święto 11 listopada zostało zlikwidowane przez komunistyczne władze w 1945 roku. Różnymi sposobami próbowano wymazać je z polskiej pamięci historycznej i dlatego dzień ten stał w szeregu takich pieczęci polskiej pamięci jak sowiecka agresja z 17 września 1939, zbrodnia katyńska na polskich oficerach z 1940, czy wreszcie 15 sierpnia - Święto Wojska Polskiego, które komuniści starali się złamać. W latach powojennych pamięć o tych wydarzeniach znalazła jednak swoje miejsce w domach Polaków oraz w kościołach, gdzie odprawiano nabożeństwa patriotyczne. Kiedy w 1978 roku dokonał się wybór papieża Polaka, nastąpiło wzmocnienie działalności organizacji niepodległościowych, które przy udziale Kościoła katolickiego zorganizowały uroczystości w głównych miastach Polski.

Charakter manifestacji narodowych i patriotycznych, jeszcze mocniej wybrzmiał podczas „karnawału solidarności” w latach 1980 – 1981, gdy świętowano już całkowicie jawnie. Po nieudanej próbie stłumienia sumienia i ducha narodu przez wprowadzenie stanu wojennego w roku 1981, ta sama władza, która z pomocą sowieckich czołgów znosiła Święto, zmuszona była je przywrócić narodowi polskiemu. Dnia 15 lutego 1989 roku sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przywrócił Święto Niepodległości. Jako wyraz pamięci, szacunku i patriotyzmu wobec kolejnych pokoleń Polaków dźwigających nasze trudne dzieje 11 listopada staje się dzisiaj również naszym udziałem i naszym zadaniem.

